

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی قلمرو مفهومی تظاهر در حقوق اسلامی و آسیب شناسی بازتاب آن در قوانین کیفری ایران

محل انتشار:

مجله مطالعات حقوق تطبیقی معاصر، دوره 13، شماره 28 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

علیرضا هدائی - دانشیار دانشگاه تهران،

احمد باقری - استاد دانشگاه تهران،

حمید کاظمی مطلق - دانشجوی دکتری فقه و حقوق پردیس البرز دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

مسئله تظاهر در مبانی فقهی و شرعی در قامت و قالب خاص خود و در ردیف ریا آمده است که هم در قرآن و هم در روایات به عنوان خصلتی غیرقابل پذیرش از آن یاد شده است. آنچه در این پژوهش به عنوان هدف غایی تبیین شده، مسائل ناشی از تعمیم و سرایت تظاهر در همان قامت و قالب فقهی و شرعی در وادی تقنین و ابعاد کیفری موضوعه بدون مقدمه چینی لازم و انطباق پذیری ضروری است. نتایج این پژوهش که به روش توصیفی-تحلیلی تهیه و تنظیم شده، بیانگر این است که نفوذ تظاهر در قوانین و بازتاب آن در مصادیق کیفری با چالش هایی مواجه شده است. البته این چالش و تداخل، بیشتر در حوزه حقوق کیفری بروز و ظهور داشته است تا حقوق مدنی، چراکه در حقوق مدنی ارتباط بیشتری میان فقه و شرع با اصول حقوقی برقرار است و مصادیقی نظیر تظاهر در قالب تدلیس در نکاح و معاملات با مشکل کمتری روبرو است. اما در حوزه حقوق کیفری، استناد به تظاهر فقهی و شرعی سبب بروز مشکلاتی ازجمله تناقض با اصل قانونی بودن جرایم و مجازات ها به واسطه عدم تعریف دقیق از تظاهر، تظاهر به فعل حرام و غیره شده است که نیازمند بازبینی برخی از مواد قانونی و مقدمه چینی برای بهره گیری از مصادیق شرعی و فقهی در موازین حقوق کیفری موضوعه است.

کلمات کلیدی:

تظاهر، تظاهر به فعل حرام، تظاهر در حقوق کیفری، ریا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1631087>

